

Gastar els diners en fum

Gastar els diners en fum

PILAR CORT FUENTES

Presidenta aecc-Catalunya contra el Càncer Girona

El titular d'aquest article pot convidar al fet que algú pensi que es tracta d'una metàfora referida a una qüestió tan candent com és la decisió d'injectar diners que permetin surar bancs en descrèdit. No, es tracta d'una cosa tan real com aquestes operacions financeres, però moltíssim més greu. Es tracta d'advertir que el tabac s'emporta quantitats de diners ingents i, el que és pitjor, s'emporta també per davant vides humanes.

Les estadístiques obtingudes pel OncoBarómetro, observatori promogut per l'AECC-Catalunya contra el Càncer, són dures: un de cada quatre joves entre 16 i 24 anys fuma diàriament. Als fumadors d'aquestes edats no els afecten les imatges que apareixen en els paquets de tabac ni els missatges que les acompanyen advertint que el tabac genera malalties greus. Per rematar el quadre clínic, les "campanyes" que s'impulsen per deixar de fumar registren molts abandons.

No obstant això, en temps de penúria econòmica com els que travessem, emprendre accions contra el tabaquisme són iniciatives útils per perfilar degudament estratègies educatives que serveixin per donar a conèixer entre la població adolescent els riscos del tabac i per establir programes preventius. Des del punt de vista sanitari no hi ha dubte. I des del punt de vista econòmic, tampoc.

Sense necessitat d'entrar en el terreny desmanegat dels nombres, pot dir-se que els tractaments de malalties derivades del tabac són altament costosos per a les arqués públiques i també per a les butxaques privades. Constitueixen una espècie de luxe que està donant peu al fet que algunes asseguradores augmentin el preu de les pòlisses dels fumadors que contracten els seus serveis i en èpoques d'atur galopant, el fumar suposa una raó de pes que fins i tot condiciona l'accés a molts llocs de treball. Per tant, ja que alguns no pensen en la salut, pensem tots en els comptes de l'Estat i en els propis. Són dades a tenir en compte. Davant aquest panorama no cal tancar els ulls i esperar el gens reflexiu "a mi no em toca". En aquest sentit intervé l'AECC-Catalunya contra el Càncer, que des del primer moment va calibrar la importància del problema i actua sense desmai en tots els fòrums possibles, sobretot en col·legis, instituts i universitats. Serveixen de prova aquests nombres referits al passat any: les persones ateses directament van ser prop de 60 mil, les teràpies en grup per deixar de fumar van assolir la xifra de 365. Què menys, si es té en compte que a Espanya moren cada any 50 mil persones per culpa del tabac i més de 20 mil moren per càncer de pulmó!

Intenció: trencar amb el tabac. Objectiu principal: evitar que els joves fumin o aconseguir que abandonin el consum de tabac, convèncer-los que fumar ni es porta ni els fa guais. El 31 de maig és la data convertida en el Dia Mundial Sense Tabac, però els anys acostumen a tenir 365 dies i tots haurien de ser sense tabac.